

Litevské sloveso Infinitiv Indikativ praesens

Hlavní slovesní tvary:

INFINITIV – 3. OSOBA INDIKATIV PRAESENS – 3. OSOBA INDIKATIV PRAETERITUM

kalbėti, kalba, kalbéjo [mluvit]
mylėti, myli, myléjo [milovat]
rašyti, rašo, rašė [psát]

Infinitiv ve spisovné litevštině vždy má koncovku *-ti*:

nešti [nést], *gerti* [pít], *valgyti* [jíst], *studijuoti* [studovat]

Hovorově je infinitiv často (ale nedůsledně) krácen na *-t*:

nešt [nést], *gert* [pít], *valgyt* [jíst], *studijuot* [studovat]

U reflexivních tvarů za koncovkou *-ti* ještě může následovat reflexivní částice *s*:

neštis [nést si], *kalbėtis* [povídat se], *juoktis* [smát se]

Praesens má tři konjugační vzory. Rozlišujeme je podle koncovky 3. osoby, která může být:

-a : *kalba* [mluví], *neša* [nese], *duoda* [dává]

existuje také palatální varianta *-ia* : *kelia* [zvedá], *audžia* [přede], *pučia* [fouká]

-i : *myli* [miluje], *sėdi* [sedí], *girdi* [slyší]

-o : *bijo* [bojí se], *rodo* [ukazuje], *sako* [říká]

Výchozí tvar, podle kterého určíme konjugační vzor každého slovesa, je třeba znát. Každý konjugační vzor má svou sadu koncovek pro jednotlivé gramatické osoby (viz tabulku s přehledem lit. slovesa). Koncovky je třeba znát. Jednotlivé tvary pak vznikají dodáváním koncovek ke praesentnímu kmeni slovesa:

kalba → kalb-a → kalb-# → kalbu, kalbi, kalba, kalbame, kalbate, kalba

CVIČENÍ. VYČASUJTE V PŘÍTOMNÉM ČASE:

skaityti, skaito, skaitė [číst];

rašyti, rašo, rašė [psát];

spausdinti, spausdina, spausdino [tisknout];

laukti, laukia, laukė [čekat];

sėdėti, sėdi, sėdėjo [sedět];

studijuoti, studijuoja, studijavo [studovat];

norėti, nori, norėjo [chtít];

važiuoti, važiuoja, važiavo [jet];

dirbti, dirba, dirbo [pracovat];

gulėti, guli, gulėjo [ležet];

rodyti, rodo, rodė [ukazovat];

galėti, gali, galėjo [moci];

šokti, šoka, šoko [tančit];

virti, verda, virė [vařit];

jausti, jaučia, jautė [cítit];

pūsti, pučia, pūtė [foukat];

austi, audžia, audė [příst];

drausti, draudžia, draudė [zakazovat];

žiūrėti, žiūri, žiūrėjo [dívat se];

pamiršti, pamiršta, pamiršo [zapomenout];

nekęsti, nekenčia, nekenė [nenávidět];

klausyti, klauso, klausė [poslouchat];

klausti, klausia, klausė [ptát se];

augti, auga, augo [růst];

gyventi, gyvena, gyveno [bydlet; žít];

skambinti, skambina, skambino [telefonovat];

girdėti, girdi, girdėjo [slišet];

prašyti, prašo, prašė [prosit];

pirkti, perka, pirko [kupovat]